

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369699338480/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

ling fra de første Guldsøgeres Dage og indtil nu, da der netop blandt Minearbejderne i en af de større Byer hersker en Strejke, som ikke er gaaet af uden Brug af Revolver og andre Skydevaaben. Der gaar ogsaa interessante Fortællinger deroppe om Stedets „første Præst“, der saa sent som i 1872 blev slaet ihjel af Indianerne og om „Vilde Bill“, en af the største Indianerkrigere, som har levet.“ Med paaskønnelsesværdig Fordomsfrihed har man paa Byens Kirkegaard rejst Statuer af baade Præsten og Indianeren.

En af Pouls Rejsekammerater fører ham hen til „de fattiges Kirkegaard og viste mig et faldefærdigt Gravsted over den første Kvinde, som kom til Stedet. Han kendte hende personligt, da han for 6 Aar siden havde den Ære at smide hende ud af en Beværtning, hvor han var Opvarter. Hun var fuld og var bevæbnet med Revolver og Jagtkniv. Som sagt, hun var den første Kvinde herude og tjente en Gang for „Vilde Bill“ som Spion. Senere fik hun Ret til et Stykke Land, som indeholdt en rig Guld-aare, og som hun solgte, og fra den Tid begyndte hun at leve stort, holdt Tjenerskab, indtil hun tilsidst maatte gaa omkring og tigge og døde paa Fattiggården.“

Pouls sidste Brev fra 1910 indeholder intet nyt om hans Forhold i Amerika, hvorimod den unge Mand giver ondt af sig i Anledning af, at „de fynske Landmænd nu ogsaa har begyndt at tage Moden op efter deres Naboer med at indføre Polakker til at arbejde for dem. Ja, hvorfor ikke? Rigsdagen og Ministerskifterne har været polsk nok i den senere

Tid, hvorfor saa ikke prøve at faa hele Landet polsk! Mon det ikke er en Aarsag, at saa mange forlader de kære hjemlige danske Kyster og Bøgeskove, fordi de ikke kan arbejde for samme Løn som Polakker og derfor sætter Sejl for andre Lande, især for U. S. A., som er glad for at faa saa mange danske Stedbørn som muligt, ikke fordi de kommer for at arbejde for mindre Løn, men for at oprette selvstændige Hjem.“

Men for Resten er han i godt Humør, har, paa Trods af usædvanlig voldsom Varme, „været rask og stærk som en Bjørn hele Sommeren,“ og hans Efterskrift lyder:

„Om fire Maaneder er jeg hjemme, Hurra!“

Ved Juletid 1910 kommer han da ogsaa paa Besøg hos Forældrene og bliver forlovet med Gerda.

Da han i Marts 1911 rejser tilbage til Amerika, — helt standsmæssigt paa 2den Klasse — er Gerda med.

Det er det unge Pars Plan ved at tjene nogle Aar i Amerika at samle Penge sammen for at kunne sætte Bo og efter kortere eller længere Tids Forløb vende hjem til Danmark med fornøden Kapital til ude paa Landet at faa „noget selvstændigt.“

Den unge Pige er først nogen Tid hos Danske, som hendes Slægt er kendt med hjemme fra, men faar senere en Plads ikke alt for langt borte fra den lille By i Minnesota, hvor Poul efter en Del Rejsen omkring og adskillige Skuffelser bliver „Butter-maker“ for et Andelsmejeri.

Til at begynde med har Poul ikke været særlig fornøjet med Forholdene.